

### Zpráva z odborné stáže

Martin Turek

Dobrovolník

Absolvent Rekvalifikačního programu NTK 2013/2014

Termín stáže: 8. 9. 2014 – 22. 9. 2014

**22. 9. 2014**

S = 62 370 mm<sup>2</sup>

210 mm

A4

V loňském akademickém školním roce jsem absolvoval rekvalifikační kurz knihovnictví v dejvické NTK. Jelikož bydlím na Jižním Městě, měl jsem to poněkud z ruky a nevěděl jsem, co od kurzu mám čekat. Dozvěděl jsem se ale na něm spoustu nových věcí, zaujaly mě, nakonec jsem kurz i úspěšně dokončil. Abych ale znalosti trochu rozvinul a získal nějakou praxi, zažádal jsem o stáž, kterou jsem letošní září (od 9. 9. 2014 do 22. 9. 2014) absolvoval.

Praxe nezačala úplně ideálně. Úplně nejdřív jsme s kolegyní z Tábora absolvovali personální náležitosti, registraci, školení a exkurzi po knihovně. V NTK jsem trávil spoustu času už během rekvalifikačního kurzu, takže to pro mě nebylo nic moc nového. Ale hodně se mi líbí, jak je knihovna koncipována. Z venku obyčejný válec, zevnitř ale spousta prostoru, budova je velmi vzdušná, zdobená kresbičkami v atriu. Z atria je výhled do všech pater, kterých má budova šest. Do všech jsme se během následujících dvou týdnů podívali. Jak jsem zmínil, praxe nezačala úplně ideálně, protože v oddělení DNTK se mnou toho dne nepočítali, takže jsem mohl jít domů a těšit se na další den.

Následující dny to už bylo lepší, vždycky jsme absolvovali dopoledne informativní kolečka po různých knihovních odděleních, následně jsme pak odpoledne po pauze na oběd měli praxi. Praxi se povětšinou odehrávala na dvou místech – na Referátu obsahové prověrky fondu a v Oddělení DNTK.

V Referátu obsahové prověrky fondu jsme navštívili dvě podzemní podlaží, v nichž jsou uskladněné knihy, jejichž malou část jsme probírali a dle schválených instrukcí vyhledávali a vyřazovali. Zaujalo mě, kolik se toho vyřazuje a co všechno tam člověk najde, počínaje tlustými svazky a konče několikastránkovými lejstry. Převážně se vyřazovaly ruské tituly, zastaralé učebnice, ale i diplomky z Princetonu.

V Oddělení DNTK jsem se seznámil s fungováním NUŠLu, což je Národní úložiště šedé literatury. Mezi tzv. „šedou literaturu“ patří diplomky, zprávy z praxe, firemní materiály, katalogy, výroční zprávy. Mým úkolem bylo sednout si k počítači, projíždět část katalogu NUŠLu, dle titulů sledovat hesla přiřazená PSH, kontrolovat je s anotací a klíčovými slovy, zda nejsou přiřazeny nesmyslně. Většina jich nesmyslná nebyla, jen jich část nebyla přesných, nebo se dala přiřadit hesla lepší, přesnější. Bavilo mě to, ale šlo to celkem pomalu a nebylo to příliš motivující, když jsem prohlédl pár tisíc záznamů a bylo jich tam celkem v této části asi 120 000.

Takhle to probíhalo v podstatě každý den, jen jsme se přesouvali po různých odděleních knihovny, a v pátek jsme měli školení ke službám. To už jsem věděl, že mě služba na patře taky nemine, a začal jsem se toho trochu obávat, protože knihovna je velká, začínal semestr a dotazů, které se na mě mohly hrnout, mohlo být bezpočet, ale ještě byl celý týden přede mnou, tak jsem to ještě ani příliš neřešil.

Následující týden byl stejně zajímavý jako ten předchozí, dopoledne exkurze po odděleních, odpoledne praxe.

Líbilo se mi v podstatě ve všech odděleních, konkrétně v Oddělení meziknihovních služeb, kde jsem se mimo jiné dozvěděl, jak funguje Virtuální polytechnická knihovna. Díky službám VPK se může zájemce dostat k informačním zdrojům, k nimž by se normálně nedostal, nebo by byla tato možnost velmi ztížená. Moc mě zaujala možnost práce se skenery. Chtěl bych si to vyzkoušet, musí to být moc zajímavá práce. Co se mi však líbilo nejvíc, že je možnost historický materiál poslat do střediska v Curychu, kde digitalizovanou kopii upraví tak, aby v ní byla možnost vyhledávat nebo kopírovat jen konkrétní části textu.

Těž mě zaujala práce Oddělení komunikace a fundraisingu, které má na starost komunikaci NTK s veřejností, působení Knihovny navenek. Dozvěděl jsem se, že se v Knihovně natácejí i

reklamy nebo probíhá reklamní focení, ale NTK z toho příliš mnoho nemá, protože musí peníze odevzdávat Ministerstvu. V NTK se též pořádají koncerty, výstavy, konference – během čtrnácti dnů, co jsem v NTK byl, probíhala konference o automobilovém designu, s ní byla spojena i výstava. Moc zajímavé skici, návrhy, studie.

Když se ještě jednou vrátím k Oddělení meziknihovnických služeb, kde jsem byl jednou s kolegyní a podruhé sám, dozvěděl jsem se, se kterými knihovnami NTK nejvíc spolupracuje, jak probíhá komunikace s knihovnami v Německu, jak se pracuje se stránkami KVK (Virtuální katalog Karlsruhe) a se Subitem (Subito je nástroj ke snadnému poskytování článků a půjčování knih).

Dalo by se toho napsat ještě několikanásobně víc, měli jsme se podívat i na střechu, což ale bohužel z interních důvodů nešlo, to mě mrzí dost, protože jsem se na to v podstatě od začátku těšil a ten den, kdy jsme tam měli jít, bylo opravdu hezky. Ještě bych zmínil, že ta práce na patře, které jsem se tolik bál, proběhla úplně v pohodě, nakonec se mě téměř nikdo na nic nezeptal, ale ten jediný člověk, který po mně něco chtěl, tomu jsem dokázal otázku zodpovědět.

No, a zda bych chtěl pracovat v NTK? Určitě ano, jen bych si ještě rozmyslel, na kterém oddělení. Každopádně jsem moc vděčný za těch čtrnáct dní a klidně bych do NTK chodil i dále. Už ale buď jako brigádník nebo jako zaměstnanec.